

**47. SREČANJE NAJMLAJŠIH
FILMSKIH IN VIDEO
USTVARJALCEV SLOVENIJE**

Izola, 13. in 14. oktober 2011

RAZMIŠLJANJA LETOŠNJE ŽIRIJE

Na letošnje srečanje najmlajših filmskih ustvarjalcev se je letos prijavilo 17 različnih skupin. Poleg osnovnih šol in mladinskih domov se skrivajo za nazivi filmsko društvo, filmski klub, produkcija, mladinski center, KUD in podobno. Iz tega lahko domnevamo, da gre za izvenšolske institucije, ki dobivajo javni denar, s katerim izvajajo medijsko vzgojo.

Pomudimo se najprej pri osnovnih šolah. Možno je, da izbirni predmet ali filmski/video krožek izvaja šolski učitelj: slavist, ki sicer vodi gledališki krožek, ali predavatelj tehnične vzgoje ali likovni pedagog. Če ima tak mentor tudi sam dobre filmske izkušnje ali pa jih je pridobil na kakšni delavnici, je lahko dragocen. Še posebej likovniki lahko zelo spodbujajo vizualno izražanje, opozarjajo na nove vizure, kompozicijo, uporabo barve, če pa animirani film sprejmejo kot oživiljeno sliko, lahko nastanejo fantastični izdelki. Težava pa je, ko učitelji film razumejo kot beleženje gledališča, ne poznajo kadriranja, elips in metafor, namesto filmskega jezika pa je njihova edina skrb pravilen slovenski jezik, ki ga v okorno napisanih dialogih izgovarjajo ubogljivi učenci. Kamera ne pride blizu, da bi nam pokazala reakcijo igralca, temveč situacijo opazuje od daleč, daleč je tudi mikrofoni na kameri in namesto dialoga do nas dospe le šum. Šum zvoka in šum slike, figure učencev, potopljene v sterilnost šolskih učilnic.

Obstaja pa še druga možnost: da je pedagog nerealizirani filmar. Takrat so otroci le sredstvo, zlorabljeni so kot igralci ali izvršitelji mentorjevih vizij, služijo za uresničitev njegovih bolnih ambicij. Za vzor si jemljejo popularne nadaljevanke, plehke ameriške igrane filme, pocukrane ljubezenske fabule in preenostavne zaplete. Montažerji so kar oni sami, ali pa njihovi prijatelji z lokalne tv postaje. Mladostnik ne odpira svojih izkušenj, ni ustvarjalen, poleg tega pa dobiva napačne predstave o mediju in svetu nasploh.

Tako prva, kot druga vrsta mentorjev prihaja na naša srečanja. Prihajajo že vrsto let. Vsako leto jim poskušamo pokazati, da nimajo pravega načina. In naslednje leto ugotovljamo, da so filmi še slabši, da še bolj tonejo v maniro, ki je daleč od tistega, čemur rečemo otroški film. Ne zmorejo razumeti tistega, kar poudarjamo na pogovorih z žirijo, ne razumejo, kaj je tisto, kar smo izpostavili v nagrajenih filmih. Preslikavajo vsebino pohvaljenih filmov, ne da bi razumeli, kaj je v njih izjemno. Druga pot do otroškega in mladinskega filma so počitniške delavnice. Smo se kdaj vprašali, kdo vodi te delavnice? So to pedagogi, ki so posvečeni za delo z otroki? Ima kateri izmed njih filmsko izobrazbo? Ali je bil enkrat zraven pri snemanju amaterskega videospota in je posrkal vse znanje, ki ga lahko prenaša naprej? So tudi izjeme – radovedni, tehnično in računalniško izredno podkovani mladostniki, ki spremljajo svetovne trende in jih znajo uporabiti v svojem video izdelku. A ti filmi ne pridejo na festivale, ker nastajajo zunaj šol, društev in klubov.

Osnovna dilema je v tem, kako daleč gre lahko mentor v posredovanju svoje estetike in principov. Pri večini filmov prepoznavamo roko mentorja, njegove nerealizirane filmske strasti, če pa gre za izdelane avtorje, pa ti ponujajo svoje filmske zgodbe, zavite v otročjo dikcijo. Če je produkt delavnice etida, vaja v slogu, ki mladim približa tehniko, osnove filmskega jezika, drobne trike za reševanje standardnih filmskih situacij, potem je lahko mentor tisti, ki vodi dogajanje v eno ali dvodnevni delavnici. Vendar takega izdelka ne moremo prepoznati kot otroški film in ga težko kot takega tudi ocenjujemo. Če pa je količjak več časa, bi se moral mentor umakniti na stran in namesto odgovorov dajati spodbude, da otrok sam pride do rešitve.

Najbolj ekscesno se je to pokazalo pri Media Campu, ki ga organizirajo v Kranjski Gori. Dobro bi bilo, če bi javne ustanove in sponzorji preverili, kam dajejo svoj denar. Videti je, da to delavnico vodi mentor, ki nima nikakršne pedagoške ne filmske izobrazbe. Nastajajo najbolj banalne fabule, ki zlorablajo otroka, v nekaterih primerih pa gredo tudi čez rob etično sprejemljivega. To ni samo napačna šola filmske zgodbe in filmskega jezika. Filmski krožki in delavnice bi morale biti več kot šola filma, vzgajanje pogleda ne svet, gledanje najboljših primerov iz svetovne zgodovine filma, oblikovanje razmišljujočega mladega človeka, ki se bo znal izražati v kateremkoli mediju. Te delavnice pa so že nekaj let ena velika napaka.

Piran ponuja veliko lepše vizure, kot jih že leta ponavljajo filmi, nastali na poletnih delavnicah KUD Marnie film. Ena od temeljnih vaj na teh delavnicah bi morala biti iskanje zanimivih prostorov in razmislek o tem, kaj lahko ambient prispeva k zgodbi. Iste lokacije prinašajo tudi vsakič znova stereotipne situacije. Scenarij nastaja na delavnici sami in mentor nima dovolj moči, da bi odprl mlade, da sami prepoznajo in razvijejo lastne zgodbe. Zadovolji se s preenostavnimi ljubezenskimi zapleti, ki se pogosto končajo z infantilnimi polivanji, porivanji, pretepi in tunkanjem v vodo. Filmska govorica se skriva za pompozno in ceneno glasbo, ki prikrije pomakanje zgodbe, popolnoma izniči realne šume, predvsem pa ne pozna drugega kot plehko amerikanizirano naracijo, ki klišejsko usmerja gledalca.

Če primerjamo te filme še z nekaterimi drugimi, k nastajajo verjetno ob istem mentorju, opazimo eno samo skupno značilnost: premočrtne, neživljenske, premalo dodelane zgodbe, predvsem pa pomanjkanje neke ideje, zakaj se sploh izražati z videom, kaj želimo povedati s to zgodbo. Nimajo cilja in nimajo zaključka.

Tretja velika skupina filmov s počitniških delavnic nastaja v Krškem. Tu se bistveno dlje ukvarjajo s tem, kako pripovedovati zgodbo, zrelo spoznavajo filmski jezik. Žal pa se že vrsto let ne moremo otresti občutka, da so ti filmi narejeni zgolj za festivale. Napise ali celo dialoge imajo v angleščini, organizatorji nas na vsak način poskušajo prepričati, da so smiselno porabili javni denar številnih slovenskih in evropskih institucij.

Kljub vsemu temu pa še nastajajo dobri otroški filmi. Že lani smo se odločili, da nekaterih prijavljenih izdelkov na festivalu ne prikažemo. Letos je izbranih filmov še manj in prikazani bodo le tisti, ki so pritegnili našo pozornost.

Eksperimentiranje v različnih 2D tehnikah:

Večina 2D filmov je prišla iz OŠ Šmarje pri Kopru, zato jih bom obravnavala skupaj. Njihova glavna tema je raziskovanje in preizkušanje različnih 2d tehnik animacije. Ta raziskovalni nemir pa včasih potegne za seboj površnost pri izvedbi tudi tam, kjer bi se dalo stvari narediti bolje, pa tudi veliko svobodo ustvarjalnega izražanja in mojega favorita med letošnjimi animiranimi filmi.

Prvi iz te šole, **Iz malega raste veliko**, ni 2D, ampak je piksilirana predstavitev udeležencev. Žal pa se snemalci niso držali pravila, da mora imeti niz piksiliranih slik neko vizualno sidro, (recimo: obraz na istem mestu v kadru) in vse preveč miga. Nato pa sledijo 2D animacije.. Večina je likovno svežih, bogatih in pripovedno enostavnih, gre za nastanek in spremembo z okoljsko tematiko v različnih tehnikah. Zgodbe so bolj zaradi preizkušanja tehnik kot obratno. **Cunami** in **Boom** sta sproti slikana na podlago in vsaka slika dopolni ali prekrije prejšnjo, **Ray ban** in **Sonce** zdrsneto prehitro mimo gledalca, vsaj začetek in konec bi bila lahko daljša. **Waw-cataclysm** je etuda bližanja z računalniško risbo.

Štirje letni časi je zvočna animacija štirih statičnih računalniških slik. Glede na stereotipno in površno zvočno kvaliteto mnogih letošnjih filmov, je to odličen in posnemanja vreden pristop, žal pa je posnetek zvoka nekvaliteten. Tudi Šmarske zvezde, v tehniki izrezank, so zvočno nerodne. Otroci s težavo in nerazumljivo berejo in šumijo s papirji.

Moj favorit med vsemi letošnjimi animiranimi filmi pa je **Sqeez me to haven**, ki ima zgodbo in duhovito poanto. Narejen je v tehniki papirne trganke z dorisanimi dodatki in obveznim trganjem in mečkanjem papirja. Film tako dobro deluje, da smo šele pri ponovnem ogledu ugotovili, da je brez zvoka, ki v tem primeru ni nujen. Iris in Petra, čestitam.

Animacija z redukcijo sličic:

V načinu reducirane slike imamo dva sorodna kvalitetno posneta filma iz Krškega. Pri obeh gre za stilizacijo posnetkov, ki nastanejo zaradi manjkajočih sličic, kar poenoti vizualno podobo. Vsebina obeh zgodb je podobna:

Vila pospravlja (OŠ Leskovec pri Krškem) pove enostavno zgodbo o pospravljanju,

Čarobna žoga (Luksuz produkcija Krško) pa podobno zgodbo o razmetavanju. Pri slednji nas uvede nekaj nereduciranih kadrov v čarovnijo reduciranih, ki ilustrirajo čaranje žoge.

Kombinacija animiranega in realističnega materiala je poučna **Domača naloga v mestnem parku** (OŠ Leskovec pri Krškem). Ideja je inovativna in ponuja še obilo neizkoriščenih možnosti obojestranskih jezikovnih nesporazumov, kontraplanov in predrznejše animacije kipov.

V to kategorijo sodi tudi **Igra** (KUD Marnie film), lepo animirana vendar že mnogokrat prežvečena darwinistična zgodba kako drug drugega jemo in izničujemo. Poleg drugih, jo je pod istim naslovom, pa mnogo bolj resno povedal oskarjevec Vukotić.

Plastelinska animacija:

Tukaj vodita filma iz delavnice Zavoda ZVVIKS iz Ljubljane. Tehnika zahteva veliko potrpežljivosti in organiziranosti vsaj na visoki stopnji, ki ju oba animirana filma dosejata. **Burekwood je** vsebinsko sestavljen iz zelo raznorodnih pop in pravljичnih elementov, od Holywooda, čikgumijev, zmaja - tehnološke veeverice, palčkov, itd., kar je zabavno, pa tudi malo za lase privlečeno.

Mali Pok in Veliki Zaplet je vsebinsko celovit, enostavna vesoljska zgodba ponuja ustvarjalne rešitve izven že videnega sveta. Oba filma sta precizno in dobro animirano, vizualno bogato, narejena s polno mero domišljije in prav tako dobro zvočno obdelana.

Če strnem svoja razmišljanja o obeh delavnicah, je omogočila delavnica OŠ Šmarje pri Kopru svojim udeležencem, da se prevetrio in ustvarjalno odprejo v 2D animaciji, delavnica ZVVIKS iz Ljubljane pa je svojim dala veliko znanja plastelinske 3D animacije in discipliniranega skupinskega ustvarjalnega dela.

Računalniško animirani filmi:

Večina z miško narejenih filmov je likovno siromašnih, saj želijo ustvarjalci brezuspešno posnemati flomastersko risbo koloriranih folij. Taki so na primer **Denar, Mož, ki ni maral muc** itd. Med letošnjimi filmi v tej tehniki pa je ta nesporazum presegel film **Brane** (Mladinski dom Celovec). Avtorica je namreč znala izkoristiti skromne možnosti računalniške risbe in dobili smo igrivo minimalistično grafično animacijo, okleščeno vse nepotrebne navlake. Prepričljiv zvok in Branetov komentar odlično oživita duhovito zgodbo o zaljubljenosti v računalnik.

Ostali

Med letošnjimi filmi je tudi nekaj narejenih v tehniki izrezank, vendar nobeden od njih ne izstopal niti v tehnični izvedbi, likovnosti ali vsebini. Ker je tehnika izrezank ekonomična in hitra tehnika, v kateri je mogoče veliko povedati (South Park), bi se jo morda splačalo raziskati in se odlepiti od togih izrezanih možičkov v velikem planu sobe.

V svojem pregledu sem torej izpostavila najbolj izstopajoče filme in upam, da sem s tem morda komu pomagala pri nadaljnji raziskovalni poti. Ker se sama ukvarjam z animacijo vem, koliko ta zahteva potrpežljivosti in zagnanosti, zato sem bila letošnje bere vesela in že težko čakam kaj bo prineslo prihodnje leto.

Igrani filmi so obsegali dobri dve tretjini letošnje produkcije. Po žanrih so bili raznoliki kot običajno, tako smo gledali ljubezenske drame in romantične komedije, trilerje, burleske, komedije, dokumentarce, znanstveno fantastiko, parodije, TV oddaje, reklame, poučni film. Pri vsebinah ni bilo opaziti kakšnega večjega napredka, dramaturgija je – razen nekaterih svetlih izjem – šibka, ponekod pa so se izboljšali dialogi in v nekaterih filmih je tudi igra (sproščenost, izražanje čustev, soigra) vidno napredovala.

Kar nekaj filmov se poigrava s filmskimi in televizijskimi žanri, vendar ne vsi enako uspešno. Tako je na primer dobro narejen film Reklama napravil dvojno napako: za običajno reklamo, ki traja 30 do 40 sekund, je odločno predolg, njegova poanta pa je prav v tem, da gledalcu do konca skriva, da gre za reklamo za pomirjevalo. Kakršenkoli drugačen naslov bi seveda dosegel namen avtorjev in bolj utemeljeno povzročil smeh pri publiki. Moka za žajfo se poigrava s črnobelo nemo filmsko burlesko, vendar vsebuje premalo pristnih gagov, ne upošteva principa kadriranja v časih nemega filma in ne upošteva takratnega stila filmske igre, niti ga ne nadgrajuje s parodijo ali pretiravanjem.

Zvrst poučnega filma dobro zastopa Domača naloga v mestnem parku, ki s filmično idejo oživljanja kipov Adama Bohoriča in Jurija Dalmatina napravi literarnozgodovinsko temo o reformaciji privlačno in zanimivo. Delo bi po mnenju žirije lahko bilo za zgled tudi kakšni profesionalni televizijski ustanovi, kako ob relativno nezanimivi snovi narediti šolarjem prikupno oddajo. Po drugi strani smo obžalovali, da Mišja jama ni ostal čistejši dokumentarec. Motila nas je predvsem neprepričljivo zaigran in posnet prizor poškodbe in reševanja proti koncu filma, ves čas pa je bila moteča slabo izbrana in preglasna muzika, ki ni spadala v svet podzemne tišine in igre kapljic v njej. Delno dokumentaren film je bil tudi Martinovanje, ki ob zanimivem, dokumentarno posnetem dogajanju na Martinovem sejmu vsebuje premalo zgodbe, zapleta in konflikta.

Igra mladih igralcev se je ponekod – kot že omenjeno – izboljšala, čeprav še vedno opažamo veliko nesproščenosti, lesenosti, pomanjkanja koncentracije in celo zadrege in odpora pred igranjem.

(Morda bi mladi režiserji pred samo realizacijo lahko posvetili nekaj časa tako imenovanemu poskusnemu snemanju?) Zlasti je seveda za otroke problematično igranje odraslih, kjer vsa filmska iluzija izgine in kjer je vlogo mogoče reševati le s parodiranjem, ki pa kaj hitro preraste v pretiravanje in sprenevedanje. Tukaj bi lahko kot svetlo izjemo navedli vlogo šolskega ravnatelja v Martinovanju. Po filmih sodeč (in žal je tudi v resnici tako) otroci vse bolj komunicirajo po telefonu – takšnemu načinu vabljenja na zmenek je posvečen film Ljubezen po sms-u, ki pa te vrste komunikacije ni do konca izrabil (mnogo bolj bi se namreč moral posvetiti mobitelu kot orodju snubljenja samemu, pa tudi usodna zmeta je na koncu premalo jasna). Tudi sicer mladi avtorji marsikateri zaplet, ki bi ga bilo sicer vredno pokazati, rešijo kar po telefonu. Tako pravzaprav kar osvežujoče starinsko deluje klasična pisna komunikacija v zvezku (Skrivnosti prijateljskega dnevnika), ki pa se seveda na koncu spreobrne v varnejše in bolj sodobno občevanje po facebooku.

Spet so se med filmi pojavile teme, ki jih zaradi pomanjkanja tehnike, denarja in znanja otroci ne morejo izpeljati. Gre za dogajanja na meji fantastike in čarovnije (Profesor Pleško), pa tudi realne prevare (Ženske zadeve), ki bi za to, da bi jim gledalec lahko verjel, potrebovale vsaj mojstra filmske maske, če že ne sofisticiranega računalniškega trika.

*

Žirijo 47. srečanja so sestavljali Eka Vogelnik, Matija Milčinski, Amir Muratović in Miha Klep kot tehnični sodelavec.

KROŽKI, KLUBI IN SAMOSTOJNI AVTORJI PRIJAVLJENI NA 47. SREČANJE NAJMLAJŠIH FILMSKIH IN VIDEO USTVARJALCEV SLOVENIJE

1. OSNOVNA ŠOLA ŠMARJE PRI KOPRU

Iz malega raste veliko, animirani film

Cunami, animirani film

Ray ban, animirani film

Štirje letni časi, animirani film

Sonce, animirani film

Šmarske zvezde, animirani film

Nika Andreja Maša, animirani film,

Squeeze me to heaven, animirani film

Waw-cataclysm-1957, animirani film

Avtorji: Marika Beržen (13), Kristina Goja (13), Vanesa Jurinčič (13), Sara Maksimović (13), Iris Baruca (14), Nika Begović (14), Klara Bertok (14), Martin Bole (14), Manuel Felda (14), Matjaž Hrvatin (14), Mitja Kuštra (14), Petra Lacovich (14), Andreja Sabadin (14), Maša Šömen (14), Meliha Halilović (14)

2. NIŽJA SREDNJA ŠOLA SREČKO KOSOVEL PROSEK – TRST

Ljubezen po sms-u, igrani film, dolžina 3 minute 38 sekund, avtorji: učenci 3.a in 3.b razreda (12)

Martinovanje, igrani film, dolžina 3 minute 38 sekund, avtorji: učenci 3.a in 3.b razreda (12)

3. OSNOVNA ŠOLA DOB – IZBIRNI PREDMET MULTIMEDIJA

Dan učenke, igrani film, avtorici: Manca Borštnar, Ana Dragar

Miševa jama, dokumentarni film, avtorja: Andrej Kuhelj (14), Ambrož Štih (14)

Izberimo pot, animirani film, avtorici: Eva Povalej (14), Gloria Mlakar (14)

4. OSNOVNA ŠOLA LESKOVEC PRI KRŠKEM

Turistična agencija, igrani film - reklama, dolžina 30 sekund, avtorji: Domen Pompe (14), Živa Divjak (15), Tea Oražen (14), Lara Tomažin (15), Tim Sevšek (14)

Vila pospravlja, animirani film, dolžina 49 sekund, avtorici: Inja Jankovič (11), Anja Mancini (12)

Prijateljice na preizkušnji, igrani film, dolžina 4 minute 7 sekund, avtorice: Nina Kodrič (12), Eva Puntar (12), Nina Krivec (12), Inja Jankovič (11), Nastja Bučar (12)

Domača naloga v mestnem parku, igrani film, dolžina 5 minut 54 sekund, avtorji: Monika Kuhar (14), Tea Orožen (14), Špela Vajgelj (14), Domen Pompe (14), Matej Rostohar (12), Žan Kužnik (15)

5. OSNOVNA ŠOLA BELOKRANJSKEGA ODREDA SEMIČ – FILMSKI KROŽEK ŠOK TV

Skrivnosti prijateljskega dnevnika, igrani film, dolžina 9 minut, avtorica: Klara Kočever (14)

Ženske zadeve, igrani film, dolžina 4 minute 25 sekund, avtorica: Tara Štraus Duvnjak (11)

6. OSNOVNA ŠOLA BREZOVICA

Prijateljstvo, igrani film, dolžina 4 minute 20 sekund, avtorji: Adi Mesič, Marko Poljanšek, Jakob Jager, Boštjan Rus

Oh ta telefon, igrani film, dolžina 2 minuti 59 sekund (2:59), avtorja: Marko Poljanšek, Adi Mesič

Odvisnost od interneta, igrani film, dolžina 2 minuti 59 sekund, avtorji: Tim Gianini (15), Tjan Gianini (13), Matej Matečko (13), Miha Matečko (15)

Možgani, igrani film, dolžina 6 minut 20 sekund, avtorji: Manca Pleško (14), Gaber Šebenik (14), Nik Francelj (14)

7. FILMSKO DRUŠTVO NINA FILM, LJUBLJANA

Na obali, dokumentarni film, dolžina 2 minuti, avtorja: Zala Ferenc (7), Julija Ferenc (11)

Tri in 1 = 2, igrani film, dolžina 7 minut, avtorji: Arne Pilej (10), Neža Kobe (11), Julija Ferenc (11), Anja Javornik (11), Zala Ferenc (7), Tinka Ferenc (4)

8. FILMSKI KLUB GORIŠNICA

Genom, igrani film, avtorica: Katarina Dobaja (14)

Vesoljska avantura, igrani film, avtor: Florijan Erhatic (12)

9. MLADINSKI CENTER TRBOVLJE

Nov dan, igrani film, dolžina 9 minut 56 sekund, avtorica: Neja Berger (14)

10. LUKSUZ PRODUKCIJA, KRŠKO

Zadnji dan počitnic, igrani film, dolžina 2 minuti 30 sekund, avtorji: Jaka Ceglar (15), Amadej Petan (13), Tit Voglar (15), Vasilij Zisimos (9)

Čarobna žoga, animirani film, dolžina 51 sekund, avtorji: Aleš Škoberne (13), Tilen Teodorovič (13)

Čupavi, igrani film, dolžina 1 minuta 56 sekund, avtorji: Gordana Hudorovac (22), Monika Kovačič (14), Aleksandrija Kosec (18), Dajana Kosec (14)

Hiša polne sreče, dokumentarni film, dolžina 5 minut, avtor: Amadej Petan (13)

Kemijska revolucija, igrani film, dolžina 2 minuti 26 sekund, avtorji: Nika Tabor (13), Tilen Teodorovič (13), Domen Košir, Tit Voglar (15),

Kuharske dogodivščine, igrani film, dolžina 3 minute 2 sekundi, avtorici: Gaja Strajnar (13), Zala Volčanšek (13),

Ljubosumna ženska, igrani film, dolžina 2 minuti 11 sekund, avtorji: Marcel Brajdič (9), Rita Hudorovič (9), Kristina Hudorovič (10), Marija Brajdič (14), Aleksandrija Kosec (18)

Lepota ni vse, igrani film, dolžina 3 minute 10 sekund, avtorji: Maša Tabor (10), Gaja Nepužlan (13), Julija Petan (9), Gaja Strajner (13), Alja Poldan, Zala Volčanšek (13)

Mularija, igrani film, dolžina 1 minuta 53 sekund, avtorji: Sara Kučič (14), Ana Rabzelj (14), Tjaša Mesinger (15)

Prevara, igrani film, dolžina 1 minuta 54 sekund, avtorji: Aleš Škoberne (13), Tilen Teodorovič (13), Tin Rabzelj (17), Maja Šetinc (21)

Save the secret, igrani film, dolžina 3 minute 12 sekund, avtorji: Črt Ceglar (14), Selina Zisimos (12), Luka Zisimos (8), Julija Petan (9), Hana Jakovina (12), Ivo Jakovina (9)

Sestrsko ljubezen, igrani film, dolžina 5 minut 12 sekund, avtorji: Gaja Nepužlan (13), Maša Tabor (10), Nika Tabor (13)

11. SVETOVALNI CENTER ZA OTROKE, MLADOSTNIKE IN STARŠE KOPER

Ice Cube, dolžina ?, avtorji: skupina učencev, avtorji so navedeni na filmu

12. OSNOVNA ŠOLA ISTRSKEGA ODREDA GRAČIŠČE

Moko za žajfo, avtorji: učenci 9. razreda

13. ZAVOD ZVVIKS, LJUBLJANA

Burekwood, dolžina 2 minuti 50 sekund, avtorji: Bor Okorn (12), Izabela Tominšek (11), Klara Kracina (12), Leon Modic (11), Neža Cjuha (11)

Mali Pok in Veliki Zaplet, dolžina 1 min 45 sekund, avtorji: Bor Okorn (12), Gal Tič (12), Izabela Tominšek (11), Klara Kracina (12), Leon Modic (11), Neža Cjuha (11)

14. OSNOVNA ŠOLA BREZOVICA – FILMSKI KROŽEK

Gremo na morje, igrani film, dolžina 5 minut 56 sekund, avtorici: Manca Pleško (14), Veronika Žižek (14)

Hokejsko prijateljstvo, igrani film, dolžina 4 minute 10 sekund, avtorji: Boštjan Rus (13), Adi Mešič (13), Marko Poljanšek (13)

15. MLADINSKI DOM CELOVEC

Slušalke, igrani film, dolžina 6 minut 26 sekund, avtor: Mario Korpitsch (13)

Slastno maščevanje, animirani 1 minuta, avtorja: Teresa A. Krall (11), Jaša Pušnik (12)

Brane, animirani film, avtorica: Susanne Peissl (14)

Fun Court, igrani dokumentarni film, dolžina 2 minuti 40 sekund, avtor: Mario Korpitsch (13)

Prijateljstvo, igrani film, dolžina 7 minut 21 sekund, avtorji: Susanne Peissl (14), Mirjam Benetik (14)

16. MLADINSKI DOM GORICA

Med pošolskim poukom, igrani film, dolžina 2 minuti 49 sekund, avtorici: Jana Bandelj (13), Sara Marvin (14)

Kdor visoko leta nizko pade, igrani film, dolžina 2 minuti 56 sekund, avtor: Alexander Faganel (13)

Damen in Nemad, animirani film, dolžina 1 minuta 54 sekund, avtorja: Klemen Pisk (12), Danijel Bukovec (12)

Medvedek, igrani film, dolžina 2 minuti 53 sekund, avtorici: Marina Peterlin (13), Veronica Conti (13)

Težave na morju, animirani film, dolžina 1 minuta 4 sekunde, avtor: Manuel Persoglia (12)

Profesor Pleško, igrani film, dolžina 2 minuti 37 sekund, avtorji: Guglielmo Frati (12), Daniel Agbetiafa (12), Simon Čavdek (12)

17. KUD MARNIE FILM, LJUBLJANA

Igra, animirani film, dolžina 1 minuta 22 sekund, avtorji: Mark Petelinšek (6), Rado Češič (7), Valentina Sodec (9)

Denar, animirani film, dolžina 5 minut 22 sekund, avtorica: Kaya Kamenarič (15)

Temna stran Lune, igrani film, dolžina 4 minute 23 sekund, avtorica: Kaya Kamenarič (15)

Dr. Koštrun, animirani film, dolžina 4 minute 30 sekund, avtor: Nik Potočnik (13)

Zobko, animirani film, dolžina 1 minuta 5 sekund, avtorji: skupina avtorjev 10-13 let

Mož ki ni maral muc, animirani film, dolžina 1 minuta 53 sekund, avtorji: skupina avtorjev 9 - 13 let

Balerina, animirani film, dolžina 5 minut 47 sekund, avtorji: skupina avtorjev 10-15 let

Bad Boy, igrani film, dolžina 3 minute 59 sekund, avtorji: skupina avtorjev 10-12 let

Fant s trobento, animirani film, dolžina 5 minut 14 sekund, avtor: Roberto Cevolani (10)

47. SREČANJE SO PRIPRAVILI

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

OBMOČNA IZPOSTAVA JSKD IZOLA

CENTER ZA KULTURO, ŠPORT IN PRIREDITVE IZOLA

OBČINA IZOLA

BILTEN
47.
SREČANJA

Izola
13. in 14. oktober 2011